

zasadniczych szkół górniczych z limitowanego funduszu płac uczniów. W związku z tym upoważnia się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do odpowiedniego zwiększenia w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki w 1964 r. limitu funduszu płac uczniów w reSORCIE górnictwa i energetyki.

§ 8. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym wprowadzenie przepisów niniejszej uchwały oraz przystosowanie zasad wynagradzania uczniów podległych im szkół przykładowych do zasad obowiązujących w resortowych szkołach przykładowych szkolących w tych samych zawodach.

§ 9. Zobowiązuje się Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do dokonania w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrem Oświaty odpowiednich zmian w sprawozdawczości statystycznej dotyczącej zatrudniania uczniów i wydatkowanego funduszu płac uczniów.

§ 10. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

59

UCHWAŁA Nr 39 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1964 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie systemu finansowego przedsiębiorstw gospodarki komunalnej.

§ 1. W uchwale nr 281 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie systemu finansowego przedsiębiorstw gospodarki komunalnej (Monitor Polski Nr 65, poz. 310) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zysk niezależny od działalności przedsiębiorstw podlega wpłacie do budżetu jednostkowego wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).”;

2) w § 2 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do pokrywania strat nie zawinionych działalnością przedsiębiorstw z budżetu jednostkowego wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa). W razie niepokrycia tej straty nie mają zastosowania przepisy § 5 ust. 4.

5. Zysk nieprawidłowy podlega w 50% wpłacie do budżetu właściwej rady narodowej, pozostała część podlega wpłacie na rachunek właściwego zjednoczenia (zrzeszenia) lub wydziału prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) z przeznaczeniem na zasila-
nie funduszy inwestycyjno-remontowych przedsiębiorstw.”;

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Przedsiębiorstwa osiągające rentowność do 3% dokonują wpłat z zysku do budżetu w wysokości 10% od ogólnej sumy zysku z całokształtu działalności, pomniejszonego o nadwyżki uzyskane z likwidacji lub ze sprzedaży środków trwałych, o zysk niezależny od działalności przedsiębiorstw, zysk nieprawidłowy oraz odpisy na fundusz zakładowy.

2. Jeżeli przedsiębiorstwa osiągają rentowność powyżej 3%, wysokość stawki procentowej wpłat z zysku do budżetu ustala się w ten sposób, że każdy procent wzrostu rentowności powoduje jednocześnie o 3% zwiększenie stawki procentowej wpłat z zysku do budżetu.

3. Jeżeli przedsiębiorstwa nie osiągną planowanego zysku, dokonują zmniejszenia odpisów na

fundusz rezerwowy, a w następnej kolejności na fundusz rozwoju.

4. Wpłaty z zysku dokonywane są przez przedsiębiorstwa w ciągu roku zaliczkowo na podstawie okresowych sprawozdań finansowych. Ostateczne ustalenie należnej wpłaty z zysku do budżetu następuje na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego.”;

4) w § 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki funduszu rezerwowego są akumulowane na odrębnym rachunku bankowym i mogą być przeznaczone na:

- 1) finansowanie strat przedsiębiorstwa,
- 2) pokrycie niedoboru środków obrotowych przedsiębiorstwa na początku roku, o ile przedsiębiorstwo nie ma możliwości pokrycia tego niedoboru z funduszu rozwoju,
- 3) pokrycie ponadplanowej dopłaty z tytułu przekroczenia planowanych usług, o ile dopłata ta nie zostanie sfinansowana w trybie określonym w § 10 ust. 3.”;

5) w § 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku przewidzianym w ust. 3 brakującą na wypłatę wynagrodzeń sumę przedsiębiorstwa otrzymują w postaci dotacji zwrotnej. Otrzymana dotacja podlega zwrotowi do budżetu w ciągu 12 miesięcy od dnia jej otrzymania. Podejmując decyzję o wypłacie brakującej sumy prezydium rady narodowej powinno jednocześnie przedsięwziąć środki w kierunku uzdrowienia gospodarki przedsiębiorstwa. Spłata otrzymanej dotacji zwrotnej następuje ze środków obrotowych przedsiębiorstw.”;

6) w § 5 dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli po upływie terminu określonego w ust. 4 przedsiębiorstwo objęte planem uzdrowienia nadal nie posiada warunków pozwalających na zwrot otrzymanej dotacji, decyzję w sprawie dalszego postępowania podejmuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z Ministrem Finansów. Minister Finansów może upoważnić prezydium wojewódzkiej rady narodowej do przedłużenia ter-

minu spłaty zadłużenia bądź do uznania udzielonej dotacji za bezzwrotną.”;

- 7) w § 5 dotychczasowy ust. 5 otrzymuje kolejną numerację 6;
- 8) w § 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Jeżeli obowiązujące opłaty i stawki taryfowe nie pokrywają planowanych kosztów własnych świadczonych usług lub wyrobów powiększonych o podatek obrotowy i od operacji nietowarowych plus 3% marży zysku, przedsiębiorstwa otrzymują na wyrównanie różnicy odpowiednią dopłatę z budżetu po uchwaleniu jej przez właściwą radę narodową. Upoważnia się Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej do zmiany wysokości marży zysku zawartej w dopłacie budżetowej.”;
- 9) w § 10 dodaje się nowy ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Dopłaty budżetowe w okresach kwartalnych podlegają zróżnicowaniu w zależności od sezonowości występującej w poszczególnych przedsiębiorstwach. Zróżnicowanie dopłat następuje na podstawie zatwierdzonych planów techniczno-eksploatacyjnych przedsiębiorstw.”;
- 10) w § 11 ust. 2 po wyrazach „z funduszu rozwoju przedsiębiorstw” dodaje się wyrazy „z uwzględnieniem przepisu § 5 ust. 2 pkt 2.”;
- 11) w § 11 ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Minister Finansów w uzgodnieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej może dla poszczególnych rodzajów przedsiębiorstw ustalić, że pokrycie normatywu funduszami własnymi i pasywami stałymi ogranicza się do części tego normatywu, i zarządzi w związku z tym blokowanie na specjalnym rachunku

bankowym bądź przełanie zwolnionych z tego tytułu funduszy własnych przedsiębiorstw na dochód budżetu, po doprowadzeniu własnych funduszy obrotowych do poziomu ustalonego pokrycia normatywów środkami własnymi i pasywami stałymi.”;

- 12) w § 12 po wyrazach „z upoważnienia prezydium właściwej rady narodowej” wyraz „mogą” zastępuje się wyrazem „powinny”;
- 13) w § 13 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) inwestycje socjalno-kulturalne:
- a) ze środków funduszu zakładowego lub innych funduszy przeznaczonych dla załogi, poza środkami przeznaczonymi na zakładowy fundusz mieszkaniowy,
 - b) z dochodów z likwidacji lub sprzedaży środków trwałych służących celom socjalno-kulturalnym,
 - c) z dotacji funduszy przeznaczonych na cele socjalno-kulturalne, a określonych odrębnymi przepisami,
 - d) z dotacji budżetowych.”.

§ 2. Minister Finansów ogłosi w Monitorze Polskim jednolity tekst uchwały nr 281 Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1960 r. w sprawie systemu finansowego przedsiębiorstw gospodarki komunalnej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Finansów i Gospodarki Komunalnej.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

60

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 18 lutego 1964 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej funduszu postępu techniczno-ekonomicznego

Na podstawie § 42 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie funduszu postępu techniczno-ekonomicznego (Dz. U. Nr 49, poz. 274) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Plany finansowe.

§ 1. 1. Plan finansowy funduszu postępu techniczno-ekonomicznego obejmuje następujące zasadnicze elementy:

- 1) po stronie wpływów:
 - a) wpłaty przedsiębiorstw tytułem narzutów na ich koszty,
 - b) dotacje budżetowe,
 - c) wpływy ze sprzedaży składników majątkowych nabytych lub wytworzonych ze środków funduszu;
 - 2) po stronie wydatków:
 - a) finansowanie prac związanych z rozwojem techniki,
 - b) finansowanie prac warunkujących postęp organizacyjno-ekonomiczny,
 - c) nagrody.
2. Jednostki organizacyjne przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego podległe Ministrowi Przemysłu Ciężkiego ponadto wykazują w planie finansowym funduszu odrębną pozycję wydatków „Finansowanie prac związanych z przygotowaniem produkcji nowych maszyn, urządzeń i wyrobów”.
3. Wzór planu finansowego określa zarządzenie w sprawie opracowania projektu budżetu centralnego. Ministrowie

mogą wprowadzać do wzoru dodatkowe pozycje planu lub dokonywać podziału pozycji zawartych we wzorze.

§ 2. 1. Dysponenti funduszu załączają do planu finansowego zestawienie planowanych kosztów zadań, wybranych z planu rozwoju techniki oraz z planu przedsięwzięć organizacyjno-ekonomicznych, a przewidzianych do sfinansowania z funduszu. Zestawienie planowanych kosztów powinno uwzględniać wszystkie zadania powierzone do wykonania dysponentowi oraz wybrane ważniejsze zadania powierzone do wykonania dysponentom niższego stopnia.

2. Wzór zestawienia określa zarządzenie w sprawie opracowania projektu budżetu centralnego.

3. Ministrowie mogą w stosunku do wszystkich lub niektórych zadań rozszerzyć zakres danych zawartych we wzorze przez wydzielenie z ogólnej sumy kosztów prac najważniejszych składników kosztów oraz przez podział kosztów prac według etapów ich wykonywania, jeżeli jest to uzasadnione długim cyklem prac i znaczną wysokością kosztów poszczególnych zadań.

§ 3. 1. Minister zatwierdza zbiorczy plan finansowy funduszu resortu, zgodny ze wskaźnikami narodowego planu gospodarczego, z podziałem na ministerstwo, zjednoczenia oraz bezpośrednio podległe ministrowi przedsiębiorstwa, których dyrektorzy są dysponentami funduszu. Plan finansowy funduszu przedsiębiorstw wchodzących w skład zjednoczenia, a będących dysponentami funduszu, zatwierdza dyrektor zjednoczenia na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa i po zasięgnięciu opinii organów samorządu robotniczego.